

Helena Liikanen-Renger / USC Annenberg

Helena.liikanen@gmail.com

Loppuraportti

Opiskelin lukuvuoden 2012-2013 Los Angelesissa, University of Southern Californian arvostetussa Annenberg-opinahjossa Helsingin Sanomain Säätiön toimittajastipendillä. Osallistuin Specialized Journalism-ohjelmaan, joka on jo toimittajanuraa nähneille tarkoitettu maisterintutkinto. Vuosi oli sivistävä, jännittävä ja kiireinen. Kahteen lukukauteen mahdutettu tutkinto vaatii opiskelijalta paljon itsekuria ja ajanhallintaa, mutta se todella kannattaa. Vuosi oli kannaltani hyvin onnistunut, mikä huomattiin myös laitoksella: USC Annenberg palkitsi opiskelupanokseni *Outstanding Graduate Specialized Journalism Student* –palkinnolla.

Minun päämääränäni oli tämän vuoden aikana paitsi oppia itsenäiseksi multimediatoimittajaksi myös paneutua kulttuurijournalismiin. USC Annenberg tarjosi molempiin erinomaiset mahdollisuudet: opiskelin vuoden aikana video -, radio- ja multimediajournalismin lisäksi taidehistoriaa ja arkkitehtuuria. Uusien taitojen ansiosta uskon olevani tämän vuoden jälkeen valmis kohtaamaan alan tulevat haasteet aikaisempaa paremmin.

Erikoisjournalismin opiskelijat olivat tänä vuonna melko kansainvälinen ryhmä; meidän kahden suomalaisen lisäksi joukossa oli uusiseelantilainen, ukrainalainen, eteläafrikkalainen ja syyrialainen opiskelija. Vaikka erikoisjournalistit viettävät yhdessä vain muutaman pakollisen kurssin verran, joukosta muodostui tiivis ryhmä, jonka kanssa tullaan pitämään yhteyttä vielä pitkään. Olen näistä uusista ystävyysuhteista äärimmäisen onnellinen.

USC:ssa opiskelu on tiivistä: suurin osa opetuksesta tapahtuu pienryhmissä ja kotitehtäviä on runsaasti. Professoreihin syntyy kiinteä suhde, jota ylläpidetään luentojen ulkopuolella puhelimitse ja sähköpostitse. Panostus jokaiseen opiskelijaan on kovaa ja samaa odotetaan myös opiskelijoilta. Laiskottelua ei harrasteta ja läksytkin jaetaan yhteisellä blogisivustolla tai sähköpostilistalla, missä ne ovat kaikkien luettavissa. Vapaapäiviä työnteosta ei juuri ole, sillä professorit muistavat sähköpostilla usein myös viikonloppuisin. Keväällä työmäärää lisäsi lopputyö, joka oli tehtävä muiden opintojen ohessa. Minun lopputyöni oli keskittynyt taidemuseoiden tulevaisuuteen ja oli toteutettu multimediaprojektina.

Yhdysvalloissa minun oli mahdollisuus myös nähdä mihin suuntaan journalismi on menossa. Suurin osa opiskelutovereistani tuli kurssille saadakseen paremmat mahdollisuudet työmarkkinoilla. Toimittajien työtilanne ei täällä ole kummoinen, mikä näkyy jo kurssitarjonnassakin. Yhdellä erikoisjournalismin opiskelijoiden pakollisella kurssilla "Monetization and the New Media" keskityttiin pohtimaan journalismin uusia business-malleja ja oppimaan alan toimijoilta. Oli mielenkiintoista ja jopa pelottavaakin huomata, että ainakin täällä perinteisen journalismin ja markkinointiviestinnän raja on hämärtyvässä: monet yritykset palkkaavat freelance-journalisteja tekemään juttuja heidän sponsoroimistaan urheilijoista tai tuotteistaan. Minusta suuntaus tuntuu vieraalta, mutta työttömäksi valmistuville toimittajille tämänkaltainenkin työ kelpaa: opintovelkataakka ei odota.

Olin Kaliforniassa yhdessä perheeni kanssa, mikä teki tästä vuodesta todella upean. Perheelleni tämä tarjosi mahdollisuuden nauttia arjesta uusin kuvioin: mieheni vietti päivät tyttäremme kanssa Santa Monicassa sillä aikaa kun minä olin kampuksella opiskelemassa. Kiivaan opiskelutahdon kannalta me koimme ainoaksi mahdollisuudeksi sen, että toinen on vanhemmista on kotona. Lapsen kannalta Los Angeles ja erityisesti Santa Monica on upea paikka, sää on aina kuin unelma ja paikalliset ihmiset hyvin lapsiystävällisiä. Suuret kiitokset säätiölle koko perheeni puolesta.

Väliraportissani paneuduin jo kesä- ja syyslukukauden kurssien tarjontaan, joten käyn tässä läpi vain kevään kurssini. Tällä lukukaudella suoritin lopputyöni lisäksi neljä luentopohjaista kurssia sekä yhden tutkimuskurssin.

1) Riodokumenttikurssi

Palkitun radiopersonan, Sandy Tolanin dokumenttikurssilla pureudutaan perinpohjaisesti radiokerrontaan. Minulle, televisiotoimittajalle tämä kurssi oli hyvin avartava – äänen merkitys jutunteossa jää usein liian vähälle huomiolle.

Kurssilla jokaisen opiskelijan oli tuotettava yksi riiodokumentti, joka kelpaa julkaistavaksi paikallisessa radiossa. Luokan yhteiseksi teemaksi valittiin ylioppilaaksi valmistuvat nuoret. Minä seurasin kevään ajan Venice High Schoolista valmistuvan nuoren miehen elämää. Kurssin vaatimustaso oli kova: uusintahaastatteluja ja -äänityksiä oli tehtävä viikoittain. Radio-osaamisen lisäksi tämä kurssi antoi mahdollisuuden sukeltaa paikallisen perheen elämään. Se oli hyvin antoisaa.

2) Multimediakerronnan kurssi

Internet tarjoaa pohjattoman määrän mahdollisuuksia kertoa journalistisia juttuja. Yhdysvalloissa vuoden kohutuin multimediajuttu oli New York Timesin *Snowfall*, kymmenien toimittajien tuottama monikerroksinen nettijuttu, jota täällä katseltiin suurennuslasin läpi monella eri kurssilla. Tällä Robert Hernandezin Advanced Multimedia Storytelling-kurssilla pyrittiin löytämään uusia tapoja kertoa tuttuja tarinoita. Meille opiskelijoille se tarkoitti paitsi jutuntekoa, myös koodaamisen perustaitojen opettelemista. Kurssi oli kaikin puolin erinomainen, vaikkakin minunkaltaiselleni dinosaurukselle (jollaiseksi itseni tuossa nuorekkaassa luokassa tunsin) aikamoisen työläs.

Ryhmäni toteutti nettisivuston kahvin eri puolista aina sen poliittisista ja historiallisista koukeroista nykypäivän tuotantomalleihin ja käyttötarkoituksiin. Sivusto oli toteutettava alusta loppuun saakka itse, koodaukset mukaan lukien. Sivustoon voi käydä tutustumassa osoitteessa <http://wandsandspoons.asciweb.org/coffee/>.

3) Televisiosymposium

Joka maanantai-iltana kokoontuimme noin 200 oppilaan kanssa suureen elokuva laitoksen saliin katsomaan uusia ja tulevia televisiosarjoja. Tämä hauska ja mielenkiintoinen kurssi oli hyvin haluttu: aina illan sarjan ja professorin luennon jälkeen saliin saapui kovan tason vierailijoita. Useimmiten tämän kevään vieraat olivat joko nähtyjen sarjojen tai dokumenttien tuottajia tai käsikirjoittajia, mutta kyllä paikalla kävi myös näyttelijöitä. Paitsi viihdettä, kurssi tarjosi myös tiiviin tietopaketin siitä, mihin television tarjonta on suuntaamassa. Kilpailu katsojista on täällä kovaa ja yhä useampi kääntää katseen kalliiden kaapelitelevisiokanavien sijasta netin Netflixin tai Hulun puolelle. Kurssilla oli läsnäolopakko, minkä lisäksi oli kirjoitettava kaksi esseetä.

4) Monetization and the New Media-kurssi

Tällä kulttuurijournalismin professorin Sasha Anawaltin ja talousjournalismin professorin Gabriel Kahnin kurssilla jokaisen opiskelijan oli keksittävä jonkunlainen journalismiin liittyvä bisnesidea. Lisäksi noin joka toisella luennolla vieraili uuden median ammattilaisia aina netin musiikkipalveluista freelanceverkostoihin. Minun bisnesideani, videojournalisteista koostuva verkosto oli luokan perinteisestä päästä. Joukossa oli mielenkiintoisia ideoita aina sarjakuvajournalismista muistokirjoituksia tehtailevaan tuotantoyhtiöihin. Vaikka varmasti vain harva opiskelijoista aikoo toteuttaa keksimänsä bisnesidean, kurssi opetti ajattelemaan uudella tavalla omasta työstä ja sen tarkoituksesta. Kurssin viimeisillä luennoilla opiskelijoiden oli esiteltävä ja "myytävä"

oma bisnesidea vierailevalla ammattilaisista koostuvalle raadille. Minulle tämä oli ehdottomasti kurssin jännittävin kohta.

5) Tutkimuskurssi

Syksyllä alkanut taidehistorian kurssi museoiden tulevaisuudesta sai tänä keväänä jatkoa tutkimuskurssin muodossa. Olimme syksyn kurssin aikana koonneet poliittiseen julistetaiteeseen pohjautuvan näyttelyn, joka vaati vielä näyttelypaneelien ja siihen liittyvän videomateriaalin valmistamista. Professori Selma Holo pyysi minua avuksi näyttelyn loppuunsaattamisessa, mihin lähdin innokkaasti. Tämä kurssi antoi minulle mahdollisuuden todella nähdä, millaista työ museossa on. Minun vastuullani olivat näyttelypaneelit, museon video-osuus, ripustuksen suunnittelu ja osallistuminen avajaisten keskustelupaneeliin. Näyttely järjestettiin USC:n omassa taidemuseossa, The Fisher Museum of Artissa.

6) Lopputyö eli gradu

Valmistuakseen erikoisjournalismin maisteriksi on jokaisen opiskelijan laadittava journalistinen lopputyö. Minä päätin omassa työssäni paneutua itseäni kiinnostavaan aiheeseen: taidemuseoiden tulevaisuuteen. Täällä museot tarjoavat taiteen lisäksi paljon oheisohjelmaa aina perhepäivistä ja iltakonserteista leivontakilpailuihin. Los Angelesissa torien tai puistojen kaltaisia julkisia tiloja on vähän, minkä vuoksi museoista on tullut tärkeitä osia perheiden tavallista arka. Museoihin tullaan tapaamaan ihmisiä ja viihtymään, ei niinkään suorittamaan velvoitteita.

Lopputyöni on videoista koostuva nettisivusto, johon voi tutustua osoitteessa www.helenaliikanen.com/museumproject . Lisäksi kirjoitin aiheeseen liittyvän puoliakateemisen tekstin, jonka lähetän teille liitteenä.

Suuret kiitokset tästä uskomattoman avartavasta Los Angelesin vuodesta. Olen oppinut valtavasti uutta, nähnyt maailmaa, tavannut mielenkiintoisia ihmisiä ja kasvanut toimittajana.

Kunnioittaen,

Helena Liikanen-Renger